

Мѣшиненъ Мешинйовъ *пр.* кожанный: Зимали желти желтицы, Пълнели мишенени дисаги. *Ч. 310.* Борба сѣ борили голи, кѣту убували мѣшиняны гжцы до пояса и до колѣны, и сѣ ся мазали съ масло да неможи непрятель да го залови лесно и отъ слабыя мѣста. *Пк. 99.*

Мѣшинъ* (*meschin, s. t. Cuir de mouton*) *с. м.* **Мѣшина** *с. ж.* кожа (обработанная) козлиная кожа: Кадела привързвжъ на хуркы съ повѣска отъ мѣшинъ шарентъ. *Пк. 83***.* Тука бѣхж наредени всички видове мешини, сахтияни, гіонове и тѣмъ подобни. *Л. Д. 1874 р. 240.* Съглѣдахъ едно парче за горвица на единъ чепичъ, а друго за долнижъ. *ib. р. 232.* *Въ смыслъ прилагат.* На бражна въ мешинъ дисаги, Извади тасче златено Напи са вода студена. *М. 149.*

Мѣшлина (*син.* коремъ) *с. ж.* желудокъ, животъ: Гладна мѣшлина (коремъ) хлѣбъ не пробира. Сир. Гладный-тъ човѣкъ всичко яде. *Ч. 142.* На поменъ съ сытъ мѣшлина не ходи. *Ч. 189.* Сыта му мѣшлина—дълга му година. Сыта мѣшлина хлѣбъ-тъ пробира. *Ч. 227.* Криво перо на кѣораво око, Кованъ герданъ на пугава шея, Сарментъ коланъ на гола мѣшлина. *З. 226.*

Мѣшница *с. ж.* **Мѣшничка** *волынка (см. Гайда):* Стояне, кѣмъ че Стояне, я да ми, кѣмъче, посвириш с твоѣ-та гайда мѣшничка... Стоѣи съ мѣшница засвири. *Д. 4, 66—68, 71.*

Ми *дат. пад. отъ азъ: иногда употребляется плеонастически:* И ми еще (яже) и ми пиите. *D. S. 4, 1.* „Стоѣна ми зме'а любила За двана'есетъ години, Никой ме, майко, не узна'а. *М. 13.* 'Уба'а Яна не ми бегаше. *М. 16.* Онъ си земѣ ситна мрежа, Та си отиде край Дунавъ, Та си фрлѣ ситна мрежа, Та не си фана безценъ каменъ, Ми си фана мренка риба. *В. 304.*

Ми (*греч. μή*)=не, немой, *отриц. частица* не: Ми бой ми се Доне Белке не умирешъ. *В. 38.* „Гиди лудо дете! Кротко хоро юди, Ми прашишъ момите, Ми стѣйкай науци“. *В. 43.* Седи ми, керко, ми ходи. *В. 68.* Седи Марко, ми отивашъ! *В. 72*

Мигамъ Мигвамъ *м. дл. Мигнѣ м. однокр. 1)* моргаю, моргну (глазами): Тойзи е първия мажъ, кой-то безъ да мига глѣда въ сланчеви зарѣ. *Л. Д. 1875 р. 134.* Дѣца-та скръцать забы-ты, безпрѣстанно мигать. *Л. Д. 1871 р. 131.* Доклѣ мигне чловѣку око. *Л. Д. 1873 р. 165.* Остаъ хладнокрѣвно, додѣ мигнешъ, можѣше да измѣри страхътъ, какъвъ е, и работата. *Тб. 40.* *Въ переносномъ смыслѣ: о виновномъ, который не оправдывается, когда его бранятъ, а молчитъ:* Мига, като куче въ лапавицѣ. Казвать за тогова, кого-то сждать, а той мълчи и мига, или, за безсрамны-тъ люде. *Ч. 184.* А Слава стои като пѣвъ, мига като куче въ хлапавица, хапе устната си и червенѣе отъ ядъ! *З. 99.*